

[Thastrup.]

opfordret den højtærede finansminister til at finde en mere effektiv fremgangsmåde end den, vi hidtil har anvendt.

Jeg har nu fået at vide, at den højtærede finansminister vil fremsætte et nyt forslag om opsparingsfremmende foranstaltninger, og jeg kan kun sige, at mit parti er særdeles interesseret i at gøre sig bekendt med det, og jeg kan også sige, at vi på forhånd er velvilligt indstillet over for ethvert opsparingsfremmende forslag.

Den højtærede minister nævnedes i sin svartale, at hverken det ærede medlem hr. Damsgaard eller jeg har fremsat konkrete besparelsesforslag i vore taler i går. Jeg kan sige, at når jeg ikke har gjort det, er det, fordi jeg mener, at netop de konkrete forslag hører hjemme under udvalgsforhandlingerne i finansudvalget, og jeg vil da i høj grad tænke mig, at der dér vil komme konkrete forslag frem, som betyder besparelser.

Den højtærede minister er enig med det ærede medlem hr. Damsgaard og mig i, at der vil komme en meget kraftig vækst i investeringerne — det gælder såvel de offentlige investeringer som de private erhvervs-mæssige — i den tid, vi kommer ind i, navnlig ved vor indtræden i fællesmarkedet, og at dette stiller os over for disse spørgsmål: hvilken ændring skal vi have i vor økonomi? Skal vi overhovedet have ændring i vor økonomi, og hvilke ting er det, vi i fremtiden må tilgodese?

Jeg kan sige, at jeg netop med mit indlæg i går tilsigtede, at vi så snart som muligt gjorde os dette klart, og jeg hævdede som min opfattelse, at vi i helt anderledes grad end tidligere måtte lægge vægt på den private opsparing. Selv om der her er sket en stigning, kan den højtærede minister vel ikke være uenig med mig i, at den kunne og den burde have været langt større, end den har været.

Det, der for mit parti står som noget meget væsentligt, er, at vi lægger vort system om, således at en betydelig del af de store nye offentlige investeringer finansieres ikke alene over skatterne, men i alt fald for en del over den private opsparing. Det er tidligere her blevet nævnt, og jeg vil gentage det, at f. eks. udgifterne ved de store broer burde finansieres ikke over

skatterne, men for en del gennem privat opsparing, f. eks. gennem folkeaktier.

Den højtærede finansminister synes ikke at være så bange for de store investeringer, vi vil komme til at stå over for; det var dog, som om den højtærede minister her udelukkende talte om og tænkte på de offentlige investeringer, men, højtærede minister, bør vi ikke regne med, at de erhvervs-mæssige investeringer, vi kommer til at stå over for ved vor indtræden i fællesmarkedet, ikke bliver af mindre størrelsesorden end de offentlige?

Den største af de betæneligheder, vi vel alle har ved vor indtræden i fællesmarkedet, er jo, at fremmed kapital skal få en for stor indflydelse her i landet. For mig at se må et af de bedste midler herimod være, at vi selv sparer tilstrækkelig kapital sammen til de investeringer, vi står over for, først og fremmest naturligvis de private erhvervmæssige, men også i nogen måde de offentlige investeringer.

Til slut skal jeg gentage min udtalelse om, at vi fra mit partis side med største interesse afventer den højtærede finansministers nye forslag om opsparingsfremmende foranstaltninger.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg har en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Damsgaard, der lige før sagde, at venstre gerne vil hjælpe sparerne, men at socialistisk folkeparti ikke vil hjælpe sparerne. En sådan påstand kan vist siges at være en udtalelse i strid med sandheden.

Det, jeg sagde i går om sparerne, var, at var der nogen, der var blevet snydt, så det batter, i mange år, var det netop sparerne, og foruden sparerne mange andre; men jeg tilføjede samtidig, at mit parti tror, at det bedste, der kan gøres for småsparerne i dag, er at få regeringen til at føre en politik, som sikrer, at pengenes værdi ikke forringes, men tværtimod fastholdes. Videre sagde jeg, at en sådan politik vil vi gerne være med til at støtte, bl. a. fordi en sådan politik netop giver sparerne, hvad der med rette kan tilkomme sparerne.

Jeg vil her gerne spørge det ærede medlem hr. Damsgaard, om han er i stand til at komme med et bedre forslag med hensyn til at give sparerne, hvad sparerne er, end dette, at pengenes værdi fastholdes.